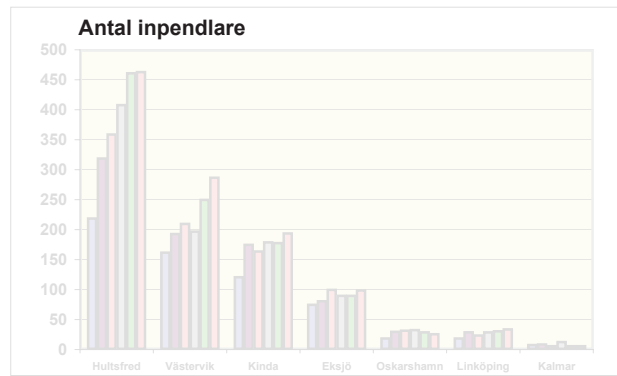
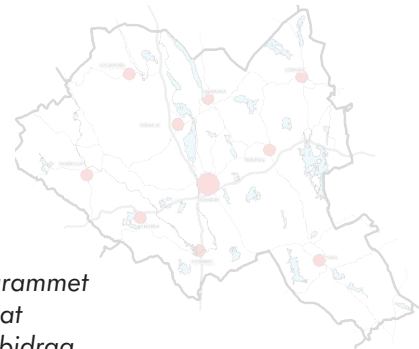

Lokal utvecklings- och översiktsplan 2007

Statistik

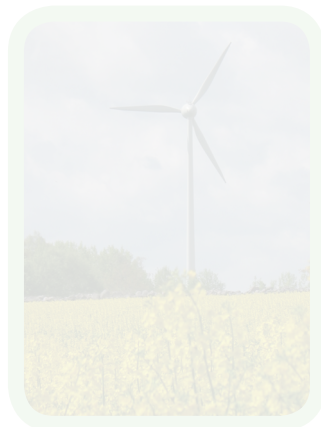
Tätortskartor

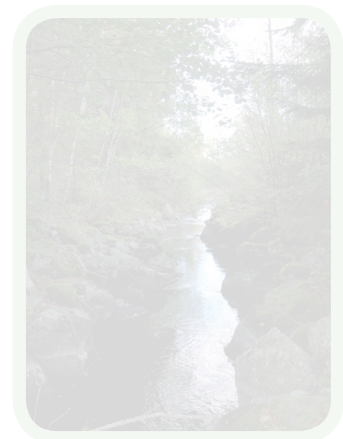
Naturvårdsprogrammet är medfinansierat genom statliga bidrag till lokala och kommunala naturvårdsprojekt (SFS 2003:598)

Naturvårdsprogram

Fotograf: Per Lindegård, Lansstyrelsen

Verksamhetskartor

Miljökonsekvens beskrivning

Utställningshandling

Naturvårdsprogram, Objektsdelen

Stångåns avrinningsområde (forts)

Lokal utvecklings- och översiktsplan 2007
för Vimmerby kommun

St 42 Skvalmossen, backsippsäng

Naturvärde: Klass III

Motiv: B, N**Naturtyp:** Hagmark**Skydd enligt Miljöbalken:****Status:****Länsstyrelsens naturvårdsprogram:** -**Ekon. karta:** 6G 8a**Areal:****Uppdaterat:** 2006-05-03**Socken:** Vimmerby**Beskrivning**

Mitt emot Astrid Lindgrens Värld, mellan järnvägen och riksväg 34, finns en fin torräng/betesmark med gott om backsippor. Hagen betas av hästar. Söder om hagen går resterna av den gamla vägen mellan Näs och Åbro.

Flora och fauna

God förekomst av backsippa. Backsippa är en fridlyst art.

Förutsättningar för bevarande och/eller utveckling av värde

För att gynna backsipporna bör betetrycket öka. Betet får dock inte sättas in förrän sipporna har blommat och fröat av sig.

Litteratur och referenser

Muntlig källa

St 43 Norrängsån/Högerumsån

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, H**Naturtyp:** Vattendrag**Skydd enligt Miljöbalken:****Status:****Länsstyrelsens naturvårdsprogram:****Ekon. karta:** 6F 9i, 6F 9j, 6F8j, 6G 8a, 6G 9a**Längd:** ca 11 km (exkl. sjöar)**Uppdaterat:** 2006-04-12**Beskrivning**

Norrängsån/Högerumsåns avrinningsområde omfattar ca 55 km². Sjöandelen är ca 3 %. Här finns bl.a. Vimmern, Hässlesjön, Stora och Lilla Noren, Rumsjön, Hjorten samt Korcka damm. Inom avrinningsområdet finns t.ex. Hylta fritidsby, Skäfshult, Skraddarefall, Bomåla samt Halsebo. Fallhöjden från Vimmern ner till åns sammanflöde med Stångån är drygt 35 meter. Barrskogen dominerar men här finns även en hel del lövskog. Vid Halsebo, Skäfshult, Mjöhult, Gråssfall och Högerum finns odlad mark. Från Korcka damm pumpas vatten för att infiltreras till Vimmerby stads vattentäkt.

Flora och fauna

En bottenfaunaundersökning gjordes 1992 strax uppströms Rumsjön.

Bottenfaunan bedömdes vara skyddsvärd i övrigt. Inga sällsynta eller hotade arter hittades på lokalen. Antalet taxa var 42.

Elprovfiske har gjorts på tre olika ställen i ån. Nedströms Korka damm fångades abborre, mört, gers och lake. Uppströms dammen fångades abborre och mört. Dessutom finns gädda och signalkräfta i ån. Sjöarna Stora Noren och Vimmern har provfiskats med nät och då erhöles abborre, mört, gädda, gers och braxen i St. Noren samt abborre, mört, gädda och sutare i Vimmern.

Kemisk/fysikalisk status

Åns vatten har god buffringsförmåga mot försurning och är måttligt näringsrikt.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka åns ekologiska värden negativt. Uppdämning och torrläggning kan också skada åns ekologiska system.

Litteratur och referenser

Bottenfaunan på 34 lokaler i Kalmar län hösten 1992, Medins sjö- och åbiologi. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1993:8.

Fiskförekomst i några vattendrag nordväst om Vimmerby. 2004. Gerhard Sandell, BioFactum. Kem/fys från Vimmerby kommun

St 44 Mosse vid Halsebo

Naturvärde: Klass I

Motiv: L, N

Naturtyp: Tallmosse med göl

Areal: 15 ha

Skydd enligt Miljöbalken: -

Status: -

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Uppdaterat: 2006-04-10

Ekon. karta: 6F 9i

Beskrivning

Drygt 500 m norr om Halsebo ligger en orörd och representativ tallmosse med en central göl.

Gölen har en fin zonering med öppna gungflyartade mjukmattor med vitmossor och en bård av dystarr mot den öppna vattenytan med näckrosor. Mossen består av två olika vegetationstyper, dels tallskogsbevuxen rismosse av västlig typ, dels tallskogsbevuxen rismosse av skvattramtyp.

Flora och fauna

Trana häckar i området.

I gölen växer näckrosor. Gungflyna runtomkring domineras av vitmossa

Bevarande av naturvärdena

Dikning skulle helt förstöra mossens naturvärde.

Naturvärdesbedömning

En orörd och representativ tallmosse som är mycket ovanlig i regionen.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Våtmarksinventering inom fastlandsdelen av Kalmar län. SNV pm 1787 och 1788.

St 45 Hagmark vid Mjöhult

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, K, L, B

Naturtyp: Hagmarker

Areal: 12 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÄoH klass III, RBO klass 3, ÄoB

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass III

Uppdaterat: 2005-02-23

Ekon. karta: 6F 8j

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Mjöhults by är belägen sju km väster om Vimmerby tätort. Det är en stor by med många gårdar. Här finns ett rikt kulturlandskap med ovanligt många och varierande lämningar från det äldre kulturlandskapet i omedelbar närhet till dagens gårdar. Vid byn finns drygt 11 ha betesmarker som tidigare varit välhävdade. Nu är de största hagarna mer eller mindre igenväxta och därmed i stort behov av restaurering.

Flora och fauna

Den hotade fladdermusarten barbastell har iakttagits här.

I hagmarkerna kunde man tidigare hitta bl.a. slåttergubbe, darrgräs, liten blåklocka, harstarr, knägräs, brudbröd, sommarfibbla, stagg och bockrot. Här hittas idag få arter och en del som visar påverkan av gödsling: hundkex och brännässla.

Bevarande av naturvärden

Hagarna bör restaureras.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 46 Skillingarum, hagmarker

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, B, K, L, G

Naturtyp: Hagmarker

Areal: 11 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÄoH klass III, RBO klass 2

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I (obj 19 i)

Uppdaterat: 2006-02-23

Ekon. karta: 6G 8a

Socken: Vimmerby

Beskrivning

Den väl samlade byklungan ligger med sina inägomarker på en östsluttning ned mot Stångån och intill Vimmerby tätort. I det kulliga landskapet finns omväxlande torrängar och fuktiga partier. Åkermarkerna är helt stenröjda. Sydöst om byn finns en vacker beteshage med enstaka röjningsrösen samt en stensättning från förhistorisk tid. Vid Olsbo i västra delen av området, finns en mindre beteshage med en del träd.

Hagarna ligger i södra kanten av Vimmerbydeltat, en mycket värdefull geologisk bildning.

Flora och fauna

Den stora beteshagen utgörs av opåverkade torrängsbackar omväxlande med gödslade mellanpartier. Trädskiktet domineras av björk, här finns även ek och tall. I buskskiktet växer mest en tillsammans med nypon och hassel. Hela hagen är välhävdad och ungefär halva hagen är tydligt gödslingspåverkad. I fältskiktet finns hävdgynnade arter som backtinjan, slåttergubbe, backnejlika, backsippa, bockrot, jungfrulin, prästkrage, solvända, stagg, svinrot och ärenpris. På gödslade partier växer rikligt med hundkex och brännässla.

Den mindre hagen hyser bl.a. slåttergubbe, ängsvädd, bockrot, gullviva, knägräs, prästkrage, stagg och ärenpris. Även här finns brännässlor.

Bevarande av naturvärden

Betetrycket måste upprätthållas. Betet bör släppas på efter att de ettåriga växterna har fröat av sig. Ytterligare gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 47 Skäfshult, blandlövhage**Naturvärde:** Klass III**Motiv:** B, N**Naturtyp:** Hagmarker**Areal:** 6 ha**Skydd enligt Miljöbalken:****Status:** ÄoH Klass III, RBO klass 3**Länsstyrelsens naturvårdsprogram:** Klass III**Uppdaterat:** 2006-05-24**Ekon. karta:****Kommundel:** Södra Vi**Beskrivning**

Skäfshult är beläget norr om Rumsjön ca 5 km sydväst om Södra Vi tätort. Byn ligger på en höjd som är uppodlad. Området har tagits i besittning tidigt vilket man kan se i de fornlämningar som finns här i form av gravar, stensträngar och odlingsterrasser.

Väster om byn finns en blandlövhage som förutom botaniska värden har en tilltalande landskapsbild.

Flora och fauna

I trädkiktet finns ek, björk, ask och lind medan buskskiktet består av hassel, en, rönn, brakved och oxel. Den finaste delen av hagen utgörs av en torrängsbacke i en sydsluttning. Där växer bl.a. vårbrodd, darrgräs, liten blåklocka, knägräs, ögontröst, brudbröd, stenmåra, solvända, prästkrage, stagg, bockrot, jungfrulin, svinrot och ängsvädd.

Bevarande av naturvärdena

Hävden måste fortsätta och gödsling bör inte utföras.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Inventering av ängs- och hagmarker i Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18

Odlingslandskapet i Kalmar län Bevarandeplan för Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län Meddelande 1995:13

Ängs- och betesmarksinventering i Kalmar län 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1. Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 48 Åsparti vid Skäfshult**Naturvärde:** Klass II**Motiv:** G**Naturtyp:** Barrskogsbevuxet åsparti**Areal:** 80 ha**Skydd enligt Miljöbalken:****Status:** ÖGI klass I, GISGU klass 2**Länsstyrelsens naturvårdsprogram:** Klass III**Uppdaterat:** 2006-01-10**Ekon. karta:** 06F 9j**Socken:** Södra Vi**Beskrivning**

Området väster om Rumsjön är ett odlat, lågt liggande plan. Nordväst om sjön och vägen är planet barrskogsbevuxet och sträcker sig 5-600 meter från sjön. I centrala delen av området norr om vägen löper en mycket vacker ås i NV-SO-lig riktning. Bredden vid basen varierar mellan 30 och 45 meter och höjden över planet i öster är 6-12 meter. Åsen är uppdelad i

segment med omväxlande åscentra och getryggsformade åspartier. Längden på åspartiet är drygt 500 meter.

Väster om ovan beskrivna ås finns en andra ås som löper parallellt med vägen.

Norr om Åbo återfinns två parallella ryggar som sträcker sig i nord-sydlig riktning. Ryggarna är vackert getryggsformade. Den västra ryggen är delvis utbruten.

Flora och fauna

Den för sådana här områden typiska växtarten ryl växer här.

Bevarande av naturvärden

Alla täkter bör undvikas.

Litteratur och referenser

Natur i östra Småland. Länsstyrelsen i Kalmar län 1997.

Översiktlig grusinventering, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1985:3

Smålands flora, databas

Grusinventering Vimmerby kommun, SGU 2005.

St 49

Södra Krön

Naturvärde: Klass II

Motiv: L, Z, N, B, F, K

Naturtyp: Sjö

Areal: 920 ha

Skydd enligt Miljöbalken: SSO, LBSO (för båda gäller 200 m landområde och 100 m vattenområde)

Status: Sjön ligger inom område av Riksintresse för kulturminnesvården.

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Uppdaterat: 2006-02-23

Sjöns koordinater enligt SMHI: 64 04 46 – 14 98 70

Avrinningsområde: 67 000 Stångån (Motala ström)

Maxdjup: 3,5 m

Medeldjup: 1,6 m

Höjd över havet: 101,9-104,0 m

Ekon. karta: 6G 9a, 7G 0a

Socken: Vimmerby,
Södra Vi

Beskrivning

Sjön Krön är kommunens till ytan näst största sjö, belägen norr om centralorten Vimmerby. Sjön tillhör Stångåns avrinningsområde och genomflyts av Stångån som här rinner mot norr. Stångån är ett delavrinningsområde tillhörande Motala Ströms huvudavrinningsområde vars utlopp i Östersjön sker vid Norrköping. Tillrinningsområdet är 668 km² stort och medelvattenflödet ut ur Södra Krön är 4,7 m³/s.

Stångådalen har länge varit befolkad och redan under stenåldern utgjorde dess dalgång en av de viktigaste vandringvägarna till det inre av Östergötland och till Småland. Fornfynd visar att trakten kring Krön varit befolkad sedan yngre stenåldern.

Krön är delad i två delar, Södra Krön och Norra Krön, med ett två kilometer långt sund emellan. Omgivningarna domineras av jordbruksmark men här finns lövskogar med björk, al och ek. Järnvägen och Riksväg 34 passerar på västra sidan. Järnvägen löper bitvis helt nära sjön. På östra sidan löper Djursdalavägen. Utsikten härifrån är magnifik vid vissa avsnitt. Vid den östra stranden ligger fritidshusen tätt längs sjön. Här ligger sjöns enda allmänna badplats. Sjön är grund och till stor del beror det på att sjön har sänkts i omgångar, åtminstone tre gånger och sammanlagt ca två meter. Redan på 1700-talet försökte man sänka Kröns yta för att kunna nyttja omkringliggande marker bättre.

Näringsstillförsel från många håll har gjort att sjön är övergödd. Det är främst jord- och skogsbruk samt avloppsvattenreningsverken i Storebro, Vimmerby och Södra Vi som ger stort tillskott av näringsämnen. Algblomning förekommer sommartid.

Allt dagvatten från Vimmerby stad och Södra Vi rinner orenat ut i Stångån-Krön. Detta ger givetvis också en viss mängd föroreningar från gator, industrier och dyligt.

Det stora tillrinningsområdet gör att den grunda sjön har en snabb omsättningstid.

Fisket upplåts till allmänheten genom en Fiskevårdsområdesförening, Kröns FVOF.

Krönsjöarna är en del av kanotpaddlingsleden Stångån.

Flora och fauna

Uttern har en stadig population i Krönsjöarna och dess omgivningar.

Krön är en mycket rik sträcklokal, särskilt på våren. Dominerande häckfågel i Södra Krön är skäggdoppingen men här har ett stort antal fågelarter iakttagits.

Vid nätprovfiske 1996 fångades nio fiskarter: abborre, gädda, mört, braxen, björkna, sutare, benlöja, gers, gös. Mört var som förväntat dominant. Det finns uppgifter om förekomst av lake åtminstone på 1800-talet. Den försvann troligen i samband med sjösänkningarna.

Vid Smålands flora-inventeringen påträffades bl.a. följande arter: Strandranunkel, nålsäv, vattenbläddra, vattenpest, säv, sjöranunkel, rostnate, ålnate, krusnate, kransslinga, vattenpilört, pilblad, gul svärdsilja, vasstarr, smal kaveldun samt klolånke. Andra källor uppger blomvass, bladvass, sjöfräken, bredkaveldun, jättegröe och stor igelknopp.

Kräftpesten har härjat sjön och signalkräfta planterats in.

Översvämning vid Sund våren 2005

Foto: Björn Holm

I Södra Krön har en inventering av snäckor gjorts. Det visade sig att Krön hör till de artrika sjöarna i landet med tolv olika arter.

Nyckelbiotoper finns på Kalvö samt vid Lillnäset. Båda utgörs av sekundär lövnaturskog med mest asp. Hålträd och rikligt med död ved.

Kemisk/fysikalisk status

Sjöns vatten har en god buffringsförmåga mot försurning.

Recipientkontrollen visar att näringshalterna varierar under året.

Under vintern ökar kvävehalterna något hela vägen från Storebro damm och till nedströms Norra Krön. Sommartid är halterna låga uppströms Vimmerby reningsverk för att sedan fördubblas nedanför reningsverket.

Fosforhalterna är vintertid låga men det sker ändå en fördubbling av halterna från Storebro damm och till nedströms Norra Krön. Sommartid är halterna låga vid provpunkterna uppströms Södra Krön för att längre ned i vattensystemet mångdubblas.

Färgtalet ligger på 50-100 och siktdjupet är ofta mycket litet, ibland mindre än en meter.

Bevarande av naturvärdena

En minskning av tillförda näringsämnen måste ske. Ett högre vattenstånd är önskvärt.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Fåglar vid Krön. Sevedebygdens Naturskyddsförening. Anders Gustafsson 1992.

Smålands flora, databas

Sjöar och vattendrag, årsskrift från miljöövervakningen 1997 ss40-49, ”Snäckor i försurningsSverige 1940 <> 1990”

Naturvärdesbedömning av 20 värdefulla sjöar i Kalmar län.

Lst i Kalmar län informerar 1991:6

Kröns FVOF

St 50 Hage vid Ekelid

Naturvärde: Klass II

Motiv: N, B, K

Naturtyp: Blandlövhage

Areal: 3 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÄoH klass II, RBO klass2, ÄoB

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Uppdaterat: 2005-02-23

Ekon. karta: 7F 0i

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Gårdarna Ekelid och Norrlid utgör två mindre utflyttade enheter i f.d. utmarksområde och ligger i småkuperad moränmark. De är belägna på ungefär 225 meter över havet ca 7 km väster om Södra Vi tätort. Vid Ekelid finns en välhävdad, artrik blandlövhage. Vid Norrlid finns en välhävdad, något gödselpåverkad och något mindre artrik hage.

Flora och fauna

Blandlövhagen vid Ekelid är nästan helt trädfri. Det finns någon alm, björk och asp. Hagen hyser ett stort antal slätter- och betesgynnade arter som klasefibbla, fältgentiana och

spindelört. Även kattfot, tvåblad, bockrot, darrgräs, stagg, svinrot, jungfru Marie nycklar samt nattviol förekommer.

Hagen vid Norrlid hyser bl.a. stagg, svinrot, slåttergubbe samt jungfru Marie nycklar.

Bevarande av naturvärdena

Betetrycket måste upprätthållas. Betet bör släppas på efter att de ettåriga växterna har fröat av sig. Ytterligare gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet, etapp 1. Naturvårdsverket Rapport 4815, 1997.

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 51 Blandlövhagar vid Bofall

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, B, K

Naturtyp: Blandlövhage

Areal: 60 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: RBO klass 2, ÄoH klass III

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass III

Uppdaterat: 2005-02-23

Ekon. karta: 7F 0i

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Bofall är en högt belägen by ca 6 km väster om Södra Vi. Bebyggelsen är väl samlad på krönets sydsluttning med vidsträckt utsikt. Enstaka odlingsterrasser finns i de kraftiga sluttningarna liksom bevarade stenmurar och odlingsrösen. Här finns drygt tio ha betesmarker.

Flora och fauna

Strax norr om byn finns en hage med körsbärsträd, ek och al i trädskiktet medan det i buskskiktet finns en och hassel tillsammans med oxel och rönn. Hagen är mest välhävdad och endast litet påverkad av gödsling. I fältskiktet växer bl.a. backnejlika, bockrot, darrgräs, gullviva, skallra sp., solvända, nattviol samt grönvit nattviol.

Strax söder om byn finns en större hage med asp, björk och ek. Här finns några hålträd. Några av de hävdgynnade arterna i hagen är spindelört, stor blåklocka, slåttergubbe, slåtterfibbla, ängsvädd, backnejlika, darrgräs, kattfot, skallra sp., solvända, nattviol och grönvit nattviol.

Strax sydväst om denna hage finns en tidigare björkhage där det nu växer ek och ask med en och hassel i buskskiktet. I denna hage växer bl.a. blåsuga, backnejlika, darrgräs, gullviva, ormrot, prästkrage, solvända, stagg samt ärenpris.

Strax norr om Nylingeån finns en liten hage som är välhävdad och opåverkad av gödsling.

Här växer bl.a. blåsuga, bockrot, gullviva, jungfrulin, solvända och stagg.

Bevarande av naturvärden

Betetrycket måste upprätthållas. Betet bör släppas på efter att de ettåriga växterna har fröat av sig. Ytterligare gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 52 Nylingeån

Naturvärde: Klass II

Motiv: Z, N, B, G

Naturtyp: Vattendrag

Skydd enligt Miljöbalken: SSO

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Längd: ca 10 km

Uppdaterat: 2005-02-23

Ekon. karta: 7F 0i, 7F 0j

Koordinater: 63 99 86 – 15 00 05

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Nylingeån har sina källor på drygt 225 meters höjd ca 10 km väster om sjön Krön. Från Lindefallasjön rinner ån mot sydost till sjön Gäsen. Därifrån rinner ån österut och vid Gölstugan tillkommer ett biflöde från norr och Hagstugesjön. Bitvis genom våtmarker, förbi Hornabo och Åby kommer Nylingeån så småningom fram till området sydväst om Södra Vi. Ån rinner förbi skjutbanan och vidare under riksväg 34. Sedan kommer ån ut på jordbruksmark och till sist rinner ån ut i Södra Krön strax norr om Norra Fågelhem. Åns sammanlagda fallhöjd är ca 123 meter med en genomsnittlig lutning på 1,23 %. Vissa sträckor av ån är kraftigt rensade medan andra är relativt orörda. Nylingeån rinner bitvis genom lösa avlagringar och här finns väldigt fina exempel på s.k. meandring.

Nylingeån strax nedströms riksväg 34

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

I ån finns ett par mycket lämpliga lokaler för öring. Vid skjutbanan har elprovfiske gjorts år 1998 då gott om öring och dessutom en bäckröding erhöles. Elfiske nedströms väg 34 gjordes 1995 med öring som enda fångade art. Senare har öringar från Nylingeån fångats och planterats in i Djursdalabäcken. Vid ån nedströms väg 34 finns ett stort bestånd med strutbräken. Växten är relativt ovanlig och har noterats från ytterligare åtta lokaler i Vimmerby kommun.

Nedre delen av ån som omges av jordbruksmark, hyser bl.a. igelknopp och en nateart. Där ån omges av skog är vegetationen sparsam men det finns löktåg, hårslinga, den tidigare nämnda natearten samt en kransalgsart.

Nylingeån har också undersökts med avseende på bottenfauna i samband med Riksinventeringen av sjöar och vattendrag. Bottenfaunaprover togs år 1995 och år 2000. Både försurningskänsliga och föroreningskänsliga arter påträffades, t.ex. den lilla snäckan *Gyraulus acronicus* och vattenbaggen *Limnius volckmari*. Antalet arter var måttligt.

Kemisk/fysikalisk status

Nylingeåns vatten är försurningskänsligt med de känsligaste vattnen i övre delarna av avrinningsområdet.

Nylingeån är näringsfattig men där ån i nedre loppet omges av åkermarker sker ett visst tillskott av närsalter och ån ändrar delvis karaktär.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka bäckens ekologiska värden negativt. Strandnära avverkningar bör undvikas. För att förbättra bäckens ekologiska status kan man låta beskuggningen av vattnet öka på de delar som omges av jordbruksmark utan skyddszon mot vattendraget. Möjligheterna att åtgärda de vandringshinder som finns i ån bör undersökas.

Litteratur och referenser

www.ma.slu.se

www.fiskeriverket.se

Smålands flora, databas

St 53 Sundsängen

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, B, F

Area: 0,6 ha

Naturtyp: Hagmark, tidigare slätteräng

Skydd enligt Miljöbalken: -

Status: ÄoH klass III, RBO klass 3

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Uppdaterat: 2006-05-17

Ekon. karta: 7G 0a

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Söder om vägen mellan Södra Vi och Djursdala vid Sundstugan finns en liten träd- och buskbärande äng. Från 1970 sköttes den av Hembygdsföreningen i Södra Vi som hade årlig slåtter på ängen. Under 1990-talet blev skötseln mer sporadisk och ängen växte igen mer och mer. 2005 las en ansökan in om statliga bidrag för lokala naturvårdsåtgärder vilket beviljades. Ängen har nu restaurerats och gjorts tillgänglig även för rullstolsburna genom att en hårdgjord stig anlagts. Ängen ska i fortsättningen skötas av Sevedebygdens Naturskyddsförening, Södra Vi hembygdsförening och markägarna. Sevedeleden passerar över ängen.

Sundsängen innan restaurering

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Före igenväxningen kunde man hitta hävdgynnade arter som blåsuga, vårbrodd, nattviol, jungfrulin, gullviva, svinrot, darrgräs och gökärt.

I omgivningen finns flera grova träd i form av asp, ek och björk. Här finns även hålträd.

I buskskiktet dominerar hassel men här växer också en och rönn.

Förutsättningar för bevarande och/eller utveckling av värde

Hagmarken måste fortsätta att hävdas med slätter och/eller bete. Marken får inte gödslas.

Litteratur och referenser

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 54 **Norra Krön, våtmarker** **Naturvärde:** Klass I

Motiv: N, Z, L, K

Naturtyp: Våtmarker runt igenväxande sjö

Areal: 243 ha

Skydd enligt Miljöbalken: SSO, LBSO (för båda gäller 200 m landområde och 100 m vattenområde),

Status: VMI klass 1, RKv, RNv

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Uppdaterat: 2006-02-23

Ekon. karta: 7F 0j, 7F 1j

Socken: Södra Vi

Sjöns koordinater enligt SMHI: 64 08 65 – 14 97 90

Avrinningsområde: 67000 Stångån/Motala ström

Maxdjup:

Medeldjup:

Höjd över havet: 101,9 – 104,0 m

Beskrivning

Sjön Krön är en av länets största sjöar. Den är långsmal, 13 km lång och på det bredaste stället ca 1,5 km. Efter några sjösänkningar på sammanlagt ca 2,5 m har Krön omvandlats till två sjöar, Norra och Södra Krön. Norra Krön är ca 2 km lång och mycket grund. Mellan sjöarna sträcker sig Stångån med en längd av 2 km.

Norra Krön omges av stora mader i form av öppna sumpkärr av starr-örttyp eller busk-trädbevuxna sumpkärr med stora videsnår. Här finns också stora betade strandängar och åkermarker. Nordväst om Norra krön finns ett par stora tallmossar som är tydligt påverkade av dikning och torvtäkt.

Förutom sjösänkningarna är sjön påverkad av de avloppsreningsverk som ligger i Vimmerby respektive Södra Vi och har Södra Krön som recipient för det renade avloppsvattnet.

Dessutom ligger flera jordbruksföretag intill Stångån och de båda Krönsjöarna genom hela Stångådalen från Storebro i söder till läns- och kommungränsen i norr.

Norra Krön utgör ett område av Riksintresse för naturvården och tillhör även det område av Riksintresse för kulturmiljövården som kallas Djursdala. Norra Krön är ett förstklassigt våtmarksområde och kommer att ingå i den "Nationella myrskyddsplanen".

Fisket är upplåtet till allmänheten genom försäljning av fiskekort som ombesörjs av Krönsjöarnas Fiskevårdsområdesförening. Norra Krön är dock svårfiskad pga litet djup kombinerat med tät vegetation.

Krönsjöarna är en del av kanotpaddlingsleden Stångån.

Flora och fauna

I Södra Krön fångades nio arter vid nätprovfiske 1996. Samma arter återfinns med hög sannolikhet även i Norra Krön. Arterna är gädda, abborre, mört, gers, braxen, benlöja, sutare, björkna och gös.

Ett stort antal fågelarter rastar vid sjön, särskilt under vårtid.

I Norra Krön har bl.a. vattenpest, gul svärdsilja, vasstarr och smal kaveldun påträffats.

Uttern har en stadig population i Krönsjöarna och dess omgivningar.

Kräftpesten har härjat sjön och signalkräfta planterats in.

Kemisk/fysikalisk status

Sjöns vatten har en god buffringsförmåga mot förorening.

Recipientkontrollen visar att näringshalterna varierar under året.

Under vintern ökar kvävehalterna något hela vägen från Storebro damm och till nedströms Norra Krön. Sommartid är halterna låga uppströms Vimmerby reningsverk för att sedan fördubblas nedanför reningsverket.

Fosforhalterna är vintertid låga men det sker ändå en fördubbling av halterna från Storebro damm och till nedströms Norra Krön. Sommartid är halterna låga vid provpunkterna uppströms Södra Krön för att längre ned i vattensystemet mångdubblas.

Färgtalet ligger på 50-100 och siktdjupet är ofta mycket litet, ibland mindre än en meter.

Bevarande av naturvärdena

En minskning av tillförda näringsämnen måste ske. Ett högre vattenstånd är önskvärt.

Strandängarna måste även i fortsättningen betas.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Våtmarksinventering inom fastlandsdelen av Kalmar län. SNV pm 1787 och 1788.

Restaurering av sjön Krön. Karlsson, Tage, Östman, Karin. Examensarbete vid KTH, Stockholm, 1978.

St 55 Ösjön, Södra Vi

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, H

Naturtyp: Sjö

Skydd enligt Miljöbalken: SSO

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: -

Ekon. karta: 7F 2i, 7F 3i

Areal: 52 ha

Uppdaterat: 2006-02-24

Socken: Södra Vi, Kisa, Horn

Sjöns koordinater enligt SMHI: 64 15 36 – 14 92 21

Avrinningsområde: 67000 Stångån

Maxdjup: 11,8 m

Medeldjup: 3,1 m

Höjd över havet: 155,9 m

Beskrivning

Ösjön är belägen ca 6 km norr om Gullringens tätort på gränsen till Östergötland. Det är en flikig klarvattensjö som tillhör Vervelåns delavrinningsområde. Ösjön omges av barrskog och närmast sjön pors, björk och klibbal. Många stora block sticker upp ur vattnet. Bebyggelsen runt sjön är fåtalig.

Den centrala delen av sjön

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Storlom, flera fiskmåspar, fisktärna, drillsnäppa, gräsand och kanadagås häckar i sjön. Vegetationen är mycket gles med bl.a. näckrosor, säv, sjöfräken, sylört och starr.

Kemisk/fysikalisk status

Ösjöns vatten har en måttlig buffertkapacitet mot försurning och kan vara försurningskänslig under viss tid på året. Vattnet är mycket klart och näringsfattigt.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka sjöns ekologiska värden negativt. Strandnära skogsavverkning bör undvikas.

Litteratur och referenser

Hydrografiskt register, Länsstyrelsen i Kalmar län.

Sjöregister Länsstyrelsen i Östergötlands län. www5.e.lst.se/matdata/sjodata

St 56 **Blandlövhage vid Kållemåla**

Naturvärde: Klass III

Motiv: N

Naturtyp: Hagmark

Areal: 3 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÄoH klass III, RBO klass 3, ÄoB
Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass III
Ekon. karta: 7F 2h

Uppdaterat: 2006-05-15
Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Kållemåla, ca 7 km nordväst om Gullringen, är en högt belägen by med fyra gårdar. Betade hagmarker finns mellan gårdarna och i den nordvästra delen av området. Här förekommer ganska talrika odlingsrösen, en del med ålderdomlig prägel. Det är en karakteristisk skogsby med mycket begränsade odlingsbara marker.

Flora och fauna

Här finns en liten igenväxande hagmark i ett kuperat barrskogslandskap. Hagen domineras av björk och har till största delen en frisk karaktär. Ställvis är grässvålen tät med slätter- och betesgynnade arter som slättergubbe, ormrot och svinrot. Norra delen är delvis gammal åker med trivial flora.

Bevarande av naturvärdena

Hagmarkerna måste fortsätta att hävdas med slätter och/eller bete. Gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 57 Kållemålasjön

Naturvärde: Klass III

Motiv: Z, N

Naturtyp: Sjö

Areal: 46 ha

Skydd enligt Miljöbalken: SSO

Status: -

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: -

Uppdaterat: 2006-05-16

Sjöns koordinater enligt SMHI: 641432-148952

Avrinningsområde: 67 000 Stångån

Maxdjup: 18,5 m

Medeldjup: 5,0 m

Höjd över havet: 178,5 m

Ekon. karta: 7 F 2h

Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Kållemålasjön är belägen ca 7 km nordväst om Gullringens samhälle. Norra delen av sjön ligger i Östergötland. Sjön avvattnar ett mindre område som domineras av barrskog. Vid byn Kållemåla söder om sjön finns öppna hagmarker och särskilt i östra delen ädellövskog. Sjön avrinner sedan via Kvarngölen till Vervelån.

Flora och fauna

På en ö i sjön häckar fiskgjuse sedan många år. Enligt muntliga uppgifter finns abborre, gädda och mört i sjön.

Kållemålasjön mot nordväst

Foto: Björn Holm

Kemisk/fysikalisk status

Kållemålasjön är en näringsfattig klarvattensjö med måttligt siktdjup. I kommunens första kalkningsplan från 1987 hänfördes sjön till Försurningsklass 1 och betecknades som en försurningskänslig sjö. Med reservation för att vattenprovtagningen är mycket gles så är tendensen i allmänhet och likaså i Kållemålasjön att försurningsläget sakta förbättras.

Påverkan

Sjön har sänkts genom att utloppströskeln sprängts ur.

Förutsättningar för bevarande och/eller utveckling av värde

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka sjöns ekologiska värden negativt.

Litteratur och referenser

Kalkningsplan för Vimmerby kommun. Miljö- och hälsoskyddskontoret 1987.
Hydrografiskt register, Länsstyrelsen i Kalmar län 1987.

St 58

Vervelån

Naturvärde: Klass II

Motiv: Z, H

Naturtyp: Vattendrag

Skydd enligt Miljöbalken: SSO

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Ekon. karta: 7F 2i, 7F 1j, 7F 2j

Koordinater: 64 10 20 - 14 95 50

Areal: ha

Uppdaterat: 2006-04-12

Beskrivning

Från den reglerade sjön Verveln (ca 140 m.ö.h.) slingrar sig Vervelån mot sydsydost förbi Gullringens samhälle till sjön Norra Linkaren. Ån vänder mot öster och sedan till nordlig riktning. Vid dammen i Gullringen är ån uppdamd (125,2 m.ö.h.). Efter ett fall på 10-15 meter rinner Vervelån norrut till sjön Ören (105,4 m.ö.h.). Från Örens sydöstra vik rinner sedan Vervelån uträddad och omgrävd till Stångåns huvudfåra norr om Norra Krön. Reningsverket i Gullringen, beläget mellan dammen i Gullringen och sjön Ören, släppte tidigare ut vatten som tidvis var dåligt renat. Under 2006 har ett nytt reningsverk tagits i bruk och ett tämligen rent vatten släpps nu till Vervelån.

Vervelån grusbank

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Bottenfaunaundersökning 1992: Bottenfaunan bedöms ha ett högt naturvärde med ett högt artantal (53 taxa) samt förekomst av nattsländearterna *Lype reducta* (ovanlig), *Setodes argentipunctellus* (sällsynt) och *Adicella reducta* (mycket sällsynt). Bottenfaunan bedöms också vara inte alls eller obetydligt påverkad både av förorening och näringsämnen. Strömstare häckar vid ån. Utterobservationer görs regelbundet här. Vattenvegetationen på sträckan dammen-Ören är mycket gles.

Kemisk/fysikalisk status

Recipientkontroll görs på tre punkter: En provpunkt finns uppströms Gullringens samhälle, en finns ca 400 m nedströms utsläppspunkten från reningsverket och den tredje finns i sjön Ören. Buffertkapaciteten mot förorening är mycket god på hela sträckan. Näringsämneshalterna ökar något i ån för att sedan sjunka i sjön. De gamla synderna finns kvar i sjön men det nya reningsverket gör att situationen inte kommer att försämrans.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av förorening ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka åns ekologiska värden negativt. Strandnära skogsbruk bör undvikas. På sträckor med dålig skuggning bör buskar och träd få möjlighet att etableras.

Litteratur och referenser

Bottenfaunan på 34 lokaler i Kalmar län hösten 1992, Medins sjö- och åbiologi. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1993:8.

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Riksinventeringen av sjöar och vattendrag 1995 och 2000

Magnus Kasselstrand, muntliga uppgifter

Utterinventering i Vimmerby, Anders Gustafsson

St 59 Björkhage vid Brunnstorp

Naturvärde: Klass III

Motiv: B, N, L

Naturtyp: Hagmark

Skydd enligt Miljöbalken: -

Status: ÄoH klass III, RBO klass 3, ÄoB

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass III

Ekon. karta: 7F 2i

Area: 9,4 ha

Uppdaterat: 2006-05-17

Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Brunnstorp är beläget ca 3 km nordväst om Gullringens samhälle. Brunnstorp har tidigare legat under godset Ålhults ägor. Terrängen är småskuren, kuperad och mycket blockrik. Åkermarken är mycket begränsad med små och låglänta lyckor. Öster om gården finns en äldre mycket blockig beteshage med enbuskar och enstaka odlingsrösen. Gården är ett ganska representativt och välbevarat exempel på en liten skogsgård i utmarksläge där jordbruket utgjort en mindre del av försörjningen.

Brunnstorp, norra hagen

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Vid Brunnstorp finns en björkhage i ett kuperat barrskogslandskap. Träd täckningen är hög. I buskskiktet växer en, nypon och hassel. Vegetationstyperna utgörs av torrängar, friskängar och fuktängar. Hagen har en välutvecklad grässvål med ett stort antal hävdgynnade arter. Här

växer bl.a. blåsuga, kattfot, vårbrodd, darrgräs, jungfru Marie nycklar, brudbröd, solvända, gökärt, sommarfibbla, prästkrage, bockrot, nattviol, jungfrulin, gullviva och svinrot. Söder om denna beteshage, på andra sidan vägen, finns en beteshage som hyser en liknande flora med bl.a. kattfot, brudbröd och gullviva.

Förutsättningar för bevarande och/eller utveckling av värde

Hagmarkerna måste fortsätta att hävdas med slätter och/eller bete. Marken får inte gödslas.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 60 Öppen hagmark-blandlövhage vid Örsåsa Naturvärde: klass I

Motiv: Z, B, L

Naturtyp: Hagmark

Areal: 6,7 ha

Skydd enligt Miljöbalken: Natura 2000-område

Status: NBO objekt H 8403, RBO klass 1, ÄoH klass I

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Uppdaterat: 2006-05-16

Ekon. karta: 7F 2i

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Örsåsa by är belägen på en höjdrygg ca 2 km norr om Gullringens samhälle i norra delen av Vimmerby kommun. Det är en väl samlad klungby med bebyggelse från början av 1900-talet. Vid Örsåsa finns ett av länets mest värdefulla odlingslandskap. Byns hagar är mycket artrika. Här finns ca 15 ha naturbetesmark. Sent betespåsläpp gynnar flertalet av de växter som har en årlig frösättning.

Området ingår i den nationella bevarandeplanen för odlingslandskapet som en av tre helhetsmiljöer från Vimmerby kommun (övriga är Bullebo samt Viggesbo)

Flora och fauna

I trädskiktet i den öppna delen växer björk och asp. I övrigt finns även ek.

I buskskiktet i den öppna delen av hagen dominerar en men rönn förekommer också. I blandlövhagen finns hassel och framför allt nypon.

Hävdgynnade växtarter är bl.a. slättergubbe, fältgentiana, prästkrage och jungfrulin vanliga. Kattfot, vårbrodd, darrgräs, Jungfru Marie nycklar, brudbröd, backsmultron, brudsporre, gökärt, sommarfibbla, tvåblad, stagg, bockrot, ormröt, gullviva, höskallra, mandelblomma, ängsskära, ängsvädd, backklöver, smörbollar och spindelört växer också här.

Den stora mångfalden av växter gynnar också en mängd insekter och här finns t.ex. många olika dagfjärilar.

Fältgentiana

Foto: Björn Holm 20050707

Bevarande av naturvärdena

Hävden måste fortsätta på samma sätt som hittills med sent betespåsläpp. Marken får inte gödslas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet. Etapp 1. Naturvårdsverket Rapport 4815 1997.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 61 Blandlövhage-ekhage vid Örsåsa

Naturvärde: Klass II

Motiv: Z, B, L

Naturtyp: Hagmark

Skydd enligt Miljöbalken: Natura 2000-område

Status: NBO objekt nr H8403, N 2000, ÄoH klass II,

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Ekon. karta: 7F 2i

Areal: 6,6 ha

Uppdaterat: 2006-05-16

Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Örsåsa by är belägen på en höjdrygg ca 2 km norr om Gullringens samhälle i norra delen av Vimmerby kommun. Det är en väl samlad klungby med bebyggelse från början av 1900-talet.

Vid Örsåsa finns ett av länets mest värdefulla odlingslandskap. Byns hagar är mycket artrika. Här finns ca 15 ha naturbetesmark. Sent betespåsläpp gynnar flertalet av de växter som har en årlig frösättning.

På östra sidan om byn finns en blandlövhage dominerad av ek.

Flora och fauna

Hagen som domineras av ek ligger i en backig terräng ofta med ett tunt jordskikt där allt ifrån torräng till fuktäng är representerat. Asp, al och björk finns i trädsiktet medan busksiktet utgörs av en, hassel och björk. Hävdgynnade arter är bl.a. vårbrodd, slåttergubbe, jungfrulin, gullviva, blåsuga, kattfot, gökärt, brudbröd, slåtterfibbla, prästkrage, bockrot, ormrot, mandelblomma, svinrot, backklöver och smörbollor.

Örsåsa, östra hagen

Foto: Björn Holm

Bevarande av naturvärdena

Hagmarkerna måste fortsätta att hävdas med slåtter och/eller bete. Gödning bör undvikas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet. Etapp 1. Naturvårdsverket Rapport 4815 1997.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 62 Ädellövnaturskog vid Örsåsa

Naturvärdesklass: II

Motiv: B, N, Z

Naturtyp: Ädellövskog

Areal: 1,2 ha

Skydd enligt Miljöbalken: saknas

Status: Nyckelbiotop, tillhör riksintresse för naturvården, Örsåsa

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I, objekt 19

Uppdaterat: 2005-10-11

Ekon. karta: 7F 2i

Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Strax öster om Örsåsa finns en ädellövnaturskog. Skogen domineras av ek och asp men även vårtbjörk växer här. I buskskiktet finns gammal hassel. Här finns rikligt med död ved, flera bohål och enstaka högstubbar.

Flora och fauna

Okänt men enligt Skogsstyrelsen finns en värdefull lägre fauna. Ekskogar är inte vanliga i denna del av kommunen.

Bevarande av naturvärdena

Man bör utreda vad som skall gynnas. Man kan lämna skogen orörd men om den värdefulla lägre faunan utgörs av ljusberoende eller värmeälskande arter kan man behöva frihugga de största ekarna.

Litteratur och referenser

Skogsstyrelsen www.svo.se Skogens pärlor

St 63 Örsåsadrumlinen

Naturvärde: Klass III

Motiv: G

Naturtyp: Drumlin

Areal: 150 ha

Skydd enligt Miljöbalken: -

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass III

Uppdaterat: 2006-05-18

Ekon. karta: 7F 2i

Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Örsåsa by är belägen ca 2 km norr om Gullringens samhälle. Den ligger på krönet av en kraftig åssträckning med vidsträckt utsikt runt om. Åssträckningen är en 3 km lång och 500 meter bred drumlin, en geologisk bildning som har formen av en valrygg. Örsåsadrumlinen höjer sig drygt 50 meter över omgivningen.

Drumliner bildades under inlandsisens framryckning och har därför sin längdsträckning i samma riktning som isen dvs nordväst-sydost. Vid Örsåsa (och Flaka) stötte isfronten på uppstickande bergspartier som helt eller delvis nöttes ned. Vid denna process bildades en bergkrossprodukt i form av bottenmorän. Typiskt för bottenmorän är hög halt av finjord. Detta ger mycket bra förmåga att hålla vatten. Trots att mineraljorden utgörs av granit så gör finjordshalten att näringsämnen vittrar relativt lätt och blir tillgängliga för växtligheten. Därför kan höjdlägena här användas till åker, hage och äng. Detta är typiskt för områden som ligger ovanför Högsta Kustlinjen, finjorden har inte svallats ur som i lägre liggande områden. Där hittar man odlingarna i svackor och dalgångar där finsedimenten har avsatts.

Flora och fauna

På drumlinen vid Örsåsa finns ett par mycket artrika hagmarksområden. Hävdgynnade arter som påträffats är: blåsuga, kattfot, vårbrodd, darrgräs, fältgentiana, svinrot, gökärt, bockrot, jungfrulin och gullviva. I lövskogarna trivs bl.a. stenknäck och olika hackspettar.

Bevarande av naturvärdena

Litteratur och referenser

Inventering av ängs- och hagmarker, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18.

Geologiska sevärdheter i östra Småland. Thomas Quick. Examensarbete 1995:M17, MoN-linjen, Högskolan i Kalmar.

Odlingslandskapet i Kalmar län, bevarandeprogram för Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar, Meddelande 1995:13.

St 64	Norr om Örsåsa, lövrik barrnatureskog	Naturvärde: Klass III
	Motiv: B, N, Z	
	Naturtyp: Blandskog	Areal: 5,8 ha
	Skydd enligt Miljöbalken: saknas	
	Status: Nyckelbiotop	
	Länsstyrelsens naturvårdsprogram: -	Uppdaterat: 2005-10-11
	Ekon. karta: 7F 2i	Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Norr om Örsåsa finns en blockrik, storblockig sluttning med gammal skog. Barrskogen dominerar men lövinslaget är stort. Gran förekommer mest följt av asp, tall och vårtbjörk.

Flora och fauna

Här finns en hel del grova aspar och granar samt spärrgreniga gamla tallar. Förekomsten av död ved i form av lågor och torrträd är stor, både barr- och lövträd. Här finns rikligt med hänglavor och vedsvampar.

Bevarande av naturvärdena

Skogen bör lämnas för fri utveckling.

Litteratur och referenser

Skogsstyrelsen www.svo.se Skogens pärlor

St 65	Örsåsa, aspdominerad lövnatureskog	Naturvärde: Klass III
	Motiv: B, N, Z	
	Naturtyp: Lövblandskog	Areal: 0,8 ha
	Skydd enligt Miljöbalken: saknas	
	Status: Nyckelbiotop	
	Länsstyrelsens naturvårdsprogram: -	Uppdaterat: 2005-10-11

Ekon. karta: 7F 2i

Kommundel: Södra Vi

Beskrivning

Norr om Örsåsa finns en storblockig, sydvänd sluttning med gammal skog. Lövskogen dominerar men barrinlaget är stort. Asp förekommer mest följt av ek och tall samt gran.

Flora och fauna

Här finns en hel del grova aspar och gamla tallar men också några äldre rönnar och vårtbjörkar. Förekomsten av död ved i form av lågor och torrträd är stor, både barr- och lövträd. Här finns rikligt med bohål och vedsvampar.

Bevarande av naturvärdena

Skogen bör lämnas för fri utveckling.

Litteratur och referenser

Skogsstyrelsen www.svo.se Skogens pärlor

St 66 Kållemåla, biotopskyddsområde

Naturvärde: Klass II

Motiv: N, B

Naturtyp: Barrskog

Skydd enligt Miljöbalken: BSO

Status: SVS Nyckelbiotop

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: -

Ekon. karta: 7F 2i

Koordinater: 64 11 11 6-14 92 23 6

Areal: 3,1 ha

Uppdaterat: 2006-06-30

Beskrivning

Biotopskyddsområdet är beläget strax väster om järnvägen och Vervelåns dalgång i höjd med byn Örsåsa norr om Gullringens samhälle. Det är en äldre, 150-årig barrskog, kraftigt dominerad av tall. En del gran finns och lövinslaget begränsas till enstaka äldre träd. Skogen är gammal men inslaget av död ved är tämligen litet. Spår efter äldre bränder i form av brandstubbar samt invallade brandlyror på äldre tallar finns här och var inom området.

Flora och fauna

Vid nyckelbiotopsinventeringen påträffades en signalart vilkens närvaro indikerar skyddsvärd skog. Skogen bedöms vara skyddsvärd på beståndsnivå.

Bevarande av naturvärdena

Området bör tills vidare lämnas till fri utveckling. Granen kan hållas tillbaka och eventuellt kan man göra en s.k. naturvårdsbränning.

Litteratur och referenser

Beslut om biotopskyddsområde 2001-11-21. Biotopskydd 2001:342. Skogsstyrelsen Region Öst 2006.

St 67 Hagmarker vid Trångrössle

Naturvärde: Klass II

Motiv: B, N, L, Z

Area: 7,2 ha

Naturtyp: Hagmark

Skydd enligt Miljöbalken: -

Status: ÄoH klass II, RBO klass 2, NBO

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Ekon. karta: 7F 1i

Uppdaterat: 2006-05-17

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Trångrössle är beläget på 200 meters höjd över havet och ca 3 km sydväst om Gullringens samhälle. Byn består av två gårdar. Det är en utpräglad skogsbygd med småkuperad, blockrik moränmark. Här finns en artrik och välhävdd hagmark som sluttar mot nordost.

Ängs- och hagmarkerna vid Trångrössle finns med, som ett av sju objekt från Vimmerby kommun, i ”Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet.”

Del av hagmarken vid Trångrössle

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Vid Trångrössle finns en hagmark. Björk och ask växer längs kanterna samt i den östra delen. En del av hagen brukades som slåtteräng långt in på 1950-talet. Den delen skuggas nu kraftigt av björkar. I buskskiktet växer en, nypon och hassel. Vegetationstyperna utgörs av torrängar, friskängar och fuktängar. Hävdgynnade arter i området är bl.a. slåttergubbe, blåsuga, kattfot, vårbrodd, darrgräs, klasefibbla, jungfru Marie nycklar, brudbröd, solvända, revfibbla, slåtterfibbla, gökärt, sommarfibbla, prästkrage, bockrot, stagg, nattviol, ormrot, klockpyrola, ängsskallra, mandelblom, ängsvädd, jungfrulin, gullviva och svinrot.

Byn hyser en värdefull fauna.

Bevarande av naturvärdena

Hagmarkerna måste fortsätta att hävdas med slåtter och/eller bete. Marken får inte gödslas.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet. Etapp 1. Naturvårdsverket Rapport 4815 1997.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 68 Isälvsavlagringar Björkhult-Vimmerby Naturvärde: Klass I-II

Motiv: G

Naturtyp: Geologiska formationer

Areal: ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÖGI klass I-III, GISGU klass 1-3

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I-III

Uppdaterat: 2005-02-23

Ekon. karta: 7F 2i, 7F 1i, 7F 1j, 7F 0j, 6F 9j, 6G 9a, 6G 8a

Socken: Södra Vi,
Vimmerby

Beskrivning

Mellan Björkhult och Vimmerby ligger en mäktig ansamling av glacialfluvialt material som uppvisar en mängd geologiska formationer. Geologiskt kan området delas upp i tre huvud-avsnitt.

- Björkhult-Gullringen, dalfyllnad med två laterala plan, ett vid vardera dalsidan, i dalgångens mitt har Vervelån eroderat ner i de lösa avlagringarna.
- Gullringen-Norra Fågelhem, flacka plan med dödstopografi.
- Södra Fågelhem-Vimmerby, breda, flacka åskroppar, i södra delen övergående i randdeltan.

Runt Vervelån förekommer barrskogsbevuxna åsar, lateralterrasser och ett kameområde med nordsydligt orienterade kullar och sänkor. I området finns flera dödishålor.

Nordväst om sjön Ören utbreder sig ett eroderat delta, vars distalsida har en jämn sluttning ned mot sjön utom i den östra delen, där brinken mot sjön är mycket brant och där deltaplanet ligger 15 meter över sjöytan. Ån, som vid Bosand rinner ut i sjön Ören, har skurit en mer än 100 meter bred och åtta till femton meter djup fåra i materialet och delat upp deltat i en östlig och en västlig del. Längs deltats östsida går en brett ryggformad ås i nordväst-sydostlig riktning. Åsens yta är perforerad av dödishålor och i norra delen rikligt blockbestrodd.

Mot dalsidan i väster, söder om Rosenvik, finns ett område med dödigröpar och ett välutbildat åsnät. De flesta ryggarna ligger parallellt med sluttningen med de överst belägna ett 15-tal meter över de lägre liggande. Ryggarna löper i öster samman i en lateralterrass av sand. Detta sidosluttande åsnät torde vara unikt för länet. Öster om åsnätet vidtar en större sänka. Sänkan är drygt 450 meter lång och på botten finns låga ryggar och runda kullar. Isälvs materialet fortsätter mot sydost som ett välutbildat kameområde. Näshulteån rinner genom detta område.

Väster om Södra Vi visar området på en ovanlig avsmältningsmekanism. Terrängen är kameartad med mer eller mindre isolerade kullar. Södra delen består av smala plan och

ryggformade åsar med i huvudsak ostvästlig sträckning som avgränsar dödishålor. I vissa av dessa består botten av väl rundade block. I de största hålorna har gölar och torvmossar bildats. Här växer bl.a. dvärgbjörk.

Sydväst om Södra Vi finns ett område som i östra delen har en storbruten dödistopografi omväxlande med ett plan, genomskuret av Nylingeån. Mellan de stora dödishålorna finns getryggsformade åsar. I södra delen har materialet formen av ett vågformat plan.

Södra Fågelhem består av ett brett, uppodlat, mot öster sluttande plan. Det öppna landskapet ger överblick över en stor isälvsavlagring. I södra delen finns en ås med en bred ryggform och branta sidor.

Vimmerbydeltat är ett mycket markant och väl utbildat delta med plan yta. Med sin fria och mycket markerade avlastningsyta mot söder är Vimmerbydeltat en av länets mest intressanta bildningar ur geovetenskaplig synpunkt. Delta planet väster om Skillingarum är en klassisk lokal uppmärksammas redan för 100 år sedan. Det kan ge avgörande belägg för hur landskapsutvecklingen ägde rum under inlandsisens avsmältning.

Uppå deltat finns en del av en geologisk bildning kallad Vimmerbylinjen. Det är ett s.k. israndläge som utgörs av ryggar av morän och isälvsmaterial som avsatts längs med iskanten när inlandsisen smälte av. Linjen sträcker sig österut från Vimmerby till Harstena i skärgården norr om Västervik. Västerut sträcker sig linjen över Bellö och Eksjö runt Vätterns södra ände och upp väster om Väneren.

Flora och fauna

Artrika hagar i Örsåsa, backsippeängar vid Skillingarum och Skvalmossen. Flera mosippelokaler finns inom området. Utter finns i Vervelån.

Övrigt

Ett flertal grustäkter har funnits här genom åren. Idag är två större täkter aktiva. Sevedeleden passerar genom området.

Bevarande av naturvärdena

Ny täktverksamhet bör undvikas, även husbehovstäkt.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Översiktlig grusinventering, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1985:3

Grusinventering Vimmerby kommun. SGU 2005.

The Vimmerby line – an icemargin zone in north-eastern Småland. Agrell, H., Friberg, N. och Oppgården, R. Svensk geografisk årsbok 1976. Årgång 52 ss 71-91.

St 69 **Komramåla, ekhage**

Naturvärde: Klass III

Motiv: N, B, L

Naturtyp: Ekhage

Areal: 4 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: RBO (tillhör objekt 7), ÄoH klass III
Länsstyrelsens naturvårdsprogram: (Ingår i objekt 13)
Ekon. karta: 7F 2j

Uppdaterat: 2005-02-23

Beskrivning

Vid ensamgården Komramåla, belägen invid riksväg 34 på gränsen mot Östergötland, finns en välhävdad ekhage.

Ekhagen vid Komramåla

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

En högörtäng dominerar hagen men i hagens norra del, som utgörs av ett höjdparti, finns en välutbildad torrängsflora. Hagen som i det fuktiga låglänta partiet är i det närmaste trädritt har enstaka ekar och björkar på höjdpartiet. I buskskiktet finns en och hassel. Hävdgynnade arter är bl.a. blåsuga, vårbrodd, darrgräs, solvända, bockrot, gullviva, svinrot och smörbollor. Hagen är svagt gödselpåverkad.

Bevarande av naturvärdena

Betet måste upprätthållas. Ytterligare gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – Bevarandeprogram för Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar Meddelande 1995:13.

Inventering av ängs- och hagmarker, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18

Natur i östra Småland. Länsstyrelsen i Kalmar län 1997.

St 70

Hagmarker och våtmarker vid Alsta

Naturvärde: Klass I

Motiv: N, B, K

Naturtyp: Hagmarker, våtmarker

Areal: 94 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÄoH klass III-IV, RBO klass 2

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Uppdaterat: 2005-02-23

Ekon. karta: 6G 9b

Socken: Frödinge

Beskrivning

Alsta ligger ca tre km väster om Frödinge tätort. Byn, för länge sedan benämnd Skråphem, ligger i ett skogrikt område med uppodlade marker närmast byn.

Invid byn finns två gravfält. Det ena innehåller 30 gravar och det andra drygt 50. De är från äldre respektive yngre järnålder. Dessutom finns en grav med hällkista på ett åkerimpediment. Vid Alsta finns flera hävdade hagmarker. I den första Naturvårdsinventeringen från 1972 föreslås betesmarkerna vid det s.k. Alstakärret bli naturreservat p.g.a. dess höga naturvärden i form av "för urbergsbygder anmärkningsvärda växtarter".

Dessa våtmarker kommer enligt uppgift från Länsstyrelsen i Kalmar län att tas med i Nationella myrskyddsplanen.

Flora och fauna

Väster om byn finns en blandlövhage där fuktäng dominerar. Björk är det vanligaste trädslaget men det finns även ek, vildapel och klibbal. I buskskiktet finns en, sälg, rönn och hägg. Hagen är som de andra måttligt hävdad med arter som slåttergubbe, ängsvädd och prästkrage. Här finns också ängsstarr och brunstarr, arter som gärna växer på kalkhaltig mark. Ängsstarren i torrare och brunstarren i fuktigare miljö.

I en tidigare inventering fann man arter som majviva, klasefibbla och skogsbrämsa.

En bit söder om Alsta finns en liten björkhage som är gödslad men ändå hyser många indikatorarter. I trädskiktet finns björk, klibbal och gran. I buskskiktet växer en, rönn, nypon, hallon, hassel och sälg. Några arter som påträffats vid tidigare inventering var vårbrodd, darrgräs, jungfru Marie nycklar, stagg, höskallra och ängsvädd.

Den senaste inventeringen (2002) hittade man bl.a. slåttergubbe, stagg och ängsvädd.

I hagen som ligger strax söder om byn påträffades bl.a. grönvit nattviol, trådtåg, slåttergubbe, ängsvädd, brudborste, gulmåra, prästkrage, sommarfibbla, stagg, svinrot, älggräs, gökblomster, jungfru Marie nycklar samt nattviol. Hagen var endast litet påverkad men det var för svagt betestryck.

Bevarande av naturvärdena

Öka betestrycket där det behövs. Ytterligare gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Natur i Östra Småland. 1997

Inventering av ängs- och hagmarker. Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län informerar 1989:18

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

Motiv: G

Naturtyp: Grusavlagring

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÖGI klass II, GISGU klass I

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Ekon. karta: 6G 9b

Uppdaterat: 2006-04-04

Socken: Frödinge

Beskrivning

Bysjöns sydöstra del begränsas av en kraftig ryggformad ås med NO-SV orientering. Åsen höjer sig 15 meter över sjöns yta och är bevuxen med lövträd. Söder om landsvägen är terrängen kuperad och grustäcket tunt. En flack, skogsbevuxen grussträng följer dalgångens västsida fram till sjön Borstingen.

Flora och fauna

Sandödlan har en stark population här. Iakttagelser har gjorts sedan 2004 och som mest har sex ödlor kunnat ses samtidigt. I åsens skärning mot landsvägen har det skapats en miljö som passar sandödlan mycket bra. Arten är dels beroende av öppen solbelyst sand för äggläggning, dels ett rikt fåltskikt av ljung, gräs och örter för födosök. För närvarande ses inga hot mot lokalen. Hot kan vara igenväxning eller breddning av vägen på denna sida.

Två sandödlor vid Bysjölokalen

Foto: Björn Holm

Bevarande av naturvärdena

Undvik vägbreddning på norra sidan av vägen. Vägverket bör fortsätta att sköta vägrenen som tidigare.

Litteratur och referenser

Översiktlig grusinventering Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1985:3

Grusinventering Vimmerby kommun, SGU 2005.

Natur i östra Småland. Länsstyrelsen i Kalmar län 1997.

St 72 **Bysjön**

Naturvärde: Klass III

Motiv: N

Naturtyp: Sjö

Skydd enligt Miljöbalken: SSO

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Areal: 68 ha

Uppdaterat: 2006-05-30

Ekon. karta: 6G 9b

Sjöns koordinater enligt SMHI: 639849-150657

Avrinningsområde: 67 000 Stångån (Motala ström)

Maxdjup: 14,0 m

Medeldjup: m

Höjd över havet: 121,5 m

Socken: Frödinge

Beskrivning

Bysjön är en något näringspåverkad sjö med klart vatten. Den ligger ca 4 km nordost om Vimmerby tätort. I tillrinningsområdet finns en del jordbruksmark och vid Möckelhult betas även strandpartierna. Den närmaste omgivningen domineras av blandskog med klibbal och björk närmast stranden.

Fisket upplåts till allmänheten genom försäljning av fiskekort.

Flora och fauna

Bysjön är artrik när det gäller flora. Här har påträffats ålnate, långnate, vekt braxengräs, sylört, styvt braxengräs, notblomster, strandranunkel, strandpryl, nålsäv, löktåg, säv, korsandmat, mannagräs, hårslinga, vit näckros, svalting, bladvass, igelknopp samt en kransalgsart som växer i stora mattor på 3 meters djup och djupare.

Vid nätprovfiske fångades fyra arter: abborre, mört, gädda och sarv. Dessutom fångades några exemplar av signalkräfta. Det är möjligt att lake finns kvar i sjön också. Tidigare var det vanligt att man klubbade lake på Bysjöns is.

Bland häckfågeln märks storlom och skäggdopping.

Kemisk/fysikalisk status

Bysjöns vatten har en mycket god buffertkapacitet mot försurning med ett pH på 6,7 – 7,5 och en alkalinitet på 0,50 – 0,60. Vattnet är klart med ett färgtal på 30 -40. En viss påverkan från omgivande jordbruk kan anas i den naturligt näringsfattiga sjön och provfisket visar att mörtfiskarna dominerar vilket också är ett tecken på näringsrikedom. Kvicksilverhalten i fångad fisk kontrollerades 1991 och 1997 och fisken i Bysjön befanns ha relativt låga halter.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka sjöns ekologiska värden negativt. Strandnära avverkningar bör undvikas

Litteratur och referenser

Bysjön-Malmingens FVOF

Kem/fys från Vimmerby kommun

Rapport om kvicksilver i Kalmar läns sjöar och kustvatten. Kalmar läns luftvårdsförbund 1997.

St 73 Malmingen

Naturvärde: Klass III

Motiv: N

Naturtyp: Sjö

Skydd enligt Miljöbalken: SSO

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Areal: 57 ha

Uppdaterat: 2006-02-22

Sjöns koordinater enligt SMHI: 64 00 22 – 15 05 60

Avrinningsområde: 67 000 Stångån (Motala ström)

Ekon. karta: 7G 0b

Maxdjup: 42 m

Medeldjup: m

Höjd över havet: 121,5 m

Beskrivning

Malmingen är en djup klarvattensjö omgiven av barrskog. Här finns bara något enstaka hus nära sjön. Enligt uppgift är sjön reglerad enligt vattendom. Hela Malmingen omges av isälvsmaterial och sjön är djup över ett stort område.

Fisket upplåts till allmänheten genom försäljning av fiskekort.

Stilla vatten i Malmingen

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Vid nätprovfiske fångades abborre, mört och siklöja.

Bland häckande fåglar märks storlom och knipa.

Artrik vattenvegetation: Notblomster, styvt braxengräs, strandpryl, nålsäv, löktåg, hårslinga, ålnate, vattenpest, vit näckros, gul näckros, gäddnate, svalting, sjöfräken, bladvass, bred kaveldun, videört och säv. Minst en art av kransalger, skörsträfsse (*Chara globularis*), växer i sjön. På djupare ställen påträffas näckmossa samt vattenkrokmossa. Vid Smålands Flora-inventeringen påträffades även långnate och vattenmöja.

Kemisk/fysikalisk status

Vattnet är mycket klart med ett färgtal på 10-30 och ett siktdjup på 4,5-6 meter. Buffertkapaciteten mot försurning är mycket god, pH varierar mellan 6,8 och 7,4 medan alkaliniteten oftast ligger mellan 0,4 och 0,5.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka sjöns ekologiska värden negativt. Strandnära avverkningar bör undvikas

Litteratur och referenser

Bysjön-Malmingens FVOF
Kem/fys från Vimmerby kommun

St 74 Djursdalabäcken

Naturvärde: Klass II

Motiv: Z, L, N, H

Naturtyp: Vattendrag

Skydd enligt Miljöbalken: SSO, LBSO

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Ekon. karta: 6G 9b, 7G 0a, 7G 1a

Koordinater: 64 05 40 – 15 03 05

Längd: ca 5 km

Uppdaterat: 2005-02-23

Beskrivning

Djursdalabäcken rinner i den djupa dalgången mellan Snokebogöl och Juttern. Bäcken avvattnar förutom Snokebogöl också bl. a. sjöarna Snesaren, Malmingen och Bysjön. Mellan Snokebogöl och Dämngöl (ca 2,5 km) är Djursdalabäcken en skogsbäck för att därefter övergå till en bäck omgiven av odlad och betad mark.

Vassbäckdammens utfall med det nya omlöpet till höger Foto: Björn Holm

Flora och fauna

Öring har tidigare funnits i bäcken men försvunnit. En återinplantering 1999 har gett gott resultat. Man planterade in öring från Nylingeån väster om sjön Krön. Vid provfisket fångades även mört och lake samt signalkräfta.

Utterspår ses årligen i området.

Kemisk/fysikalisk status

Det finns ingen vattenprovtagning från bäcken men omgivningarna och andra faktorer indikerar ett vatten med god buffertkapacitet mot försurning och näringsrikedomen ökar ju längre nedströms vattnet rinner.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka bäckens ekologiska värden negativt. Strandnära avverkningar bör undvikas. För att förbättra bäckens ekologiska status kan man låta beskuggningen av vattnet öka.

Genom projektet Djursdalaöringen som fick statligt stöd genom LONA (Lokala naturvårdsåtgärder) gjordes under 2005-2006 förbättringar av bäcken i form av ett s.k. omlöp vid den gamla kvarndammen vid Vassbäck (se bilden).

Litteratur och referenser

Djursdala sockenförening

St 75 Djursdalaåsen

Naturvärde: Klass: I

Motiv: G, L, N

Naturtyp: Grusavlagringar

Skydd enligt Miljöbalken: Landskapsbildsskydd

Status: Rnv, Rkv

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Uppdaterat: 2006-01-04

Ekon. karta:

Beskrivning

Djursdalaåsen börjar vid Hallersrum och sträcker sig ned till Bysjön utan avbrott och därefter finns partier till strax söder om sjön Nyn

Runt Malmingen har stora isälvsfält avsatts och på sjöns östsida finns ett åsnät. Mot norr bildar gruset och sanden ett brett isälvsfält där på vissa ställen markanta åsryggar förekommer. Här är åsen i vissa avsnitt avsatt som en enorm dalfyllnad med rikligt med dödisblock inbäddade.

I norra delen har isälvsgruset avlagrats som en mäktig lateralås längs den östra dalsidan och en lika mäktig centralås i den här breda dalgångens mitt.

400 m rakt öster om Djursdala by finns ett mycket vackert isolerat åsparti. Dess norra del är ganska avrundad till formen och utgörs av en betad björkhage. Mot söder höjer sig åsen till ca 20 meter över omgivningen och blir tydligt getryggsformad. Denna del är tallskogsbevuxen. Längs Jutterns västra sida tar moränen vid medan isälvsavlagringarna fortsätter längs Jutterns östra strand. Mellan Björkesnäs och söder om Ropudden utbreder sig ett s.k. kameslandskap med oregelbundna åskullar och mellanliggande åsgropar, bildade av dödis. Större delen är tallbevuxen men odlingar och betesmarker finns på vissa ställen.

Avlagringarna söder om Bysjön samt vid sjöarna Borstingen och Nyn räknas också till Djursdalaåsen men i denna naturvärdesbedömning har de fått sin egen beskrivning på annan plats.

Flora och fauna

Sandödlan har påträffats på ett par ställen inom området.

Bevarande av naturvärdena

Grustäkter undviks, även husbehovstäkter. Landskapet bör hållas öppet varför nyplantering av skog bör undvikas.

Litteratur och referenser

Geologiska sevärdheter i östra Småland. Thomas Quick, examensarbete 1995:M17, Höskolan i Kalmar.

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Översiktlig grusinventering Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1985:3

Natur i östra Småland. Länsstyrelsen i Kalmar län 1997.

St 76 Djursdalabygdens hagmarker

Naturvärde: Klass I

Motiv: Z, B, L, K

Naturtyp: Hagmark

Area: 83 ha

Skydd enligt Miljöbalken: N 2000

Status: ÄoH, RNv, RKv, NBO

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Uppdaterat: 2005-10-19

Ekon. karta: 7G 0a, 7G 1a

Socken: Djursdala

Beskrivning

Natura 2000-området Djursdalabygden består av 20 betesmarker fördelade på åtta byar. Långsjö, Åsen och Gransebo tillhör alla Botorpsströmmens avrinningsområde och beskrivs därför på annan plats. Ungstorp (objekt St 77) och Bullebo (St 78) beskrivs också på annan plats. Sammanlagt är det 83 ha betesmarker.

Djursdalaområdet är ett stort, öppet odlingslandskap med mäktiga grusavlagringar i söder och öster. Genom särpräglad isavsmältning är hela dalgången uppbyggd av stora kullar med ravinartade bildningar i öster. I dalgången ligger stora, öppna åkrar som övergår i ängar och hagar mot dalsidorna. Detta ger området ett för länet ovanligt och storslaget landskap. Här och var i hela området finns också fornlämningar som visar på en tidig fast bebyggelse-etablering.

Djursdala är en dubbelsidig radby, i markerna finns odlingsrösen, röjda ytor och bebyggelse-lämningar av förhistoriskt och sentida slag. Det finns många betesmarker men de flesta har alldeles för lågt betestryck eller inget bete alls.

Marstad är en by belägen på västra sidan av Juttersviken. Söder om byn finns dalgången på vars motsatta sida Djursdala kyrkby är belägen och väl synlig från Marstad. Byns gårdar ligger väl samlade inom det område där troligtvis den äldre bytomten legat. Åkrarna är

genomgående nästan helt stenröjda och ställvis omgärdade av stenvägar. Flera äldre hagmarker med röjningsrösen och odlingsterrasser finns.

Klocketorp ligger uppe på åsen på östra sidan av dalgången. Byn består av ett par gårdar invid landsvägen.

Björkesnäs är en by belägen på ganska kraftigt västsluttande blockrik moränmark ned mot sjön Juttern. Bebyggelsen har delvis en bykärna av radbykaraktär och består delvis av spridda, utskiftade gårdar.

Byn Hallersrum ligger på sluttningen öster om Juttersviken. Den ganska omfattande bebyggelsen ligger spridd i blockrik moränmark med en troligen äldre bykärna av radbykaraktär i centrum av området. Den äldre landsvägen sträcker sig mellan mangårds- och ladugårdslängorna och här finns en allé med hamlade träd.

Flora och fauna

Djursdala: Norr om Högerum finns en beteshage med några hävdgynnade arter som darrgräs, jungfrulin, prästkrage och sommarfibbla. Vid kyrkan finns en hage som tidigare tillhörde de artrikaste.

Marstad: Här finns drygt 25 ha betesmarker som är relativt välhävdade men oftast något påverkade av gödsling. Antalet hävdgynnade arter är stort. Här växer bl.a. backnejlika, bockrot, darrgräs, knägräs, slåttergubbe, solvända och brudbröd.

Klocketorp: Vid Klocketorp finns ett par välhävdade beteshagar med betesgynnade arter som gökärt, gullviva, brudbröd, bockrot, backsippa och kattfot.

Björkesnäs: Vid Björkesnäs finns ett par beteshagar med ett stort antal hävdgynnade arter. Hagen norr om byn är välhävdad men också tydligt påverkad av gödsling. Trots detta finns arter som bockrot, solvända, blåsuga, klasefibbla, brudbröd och nattviol. Hagen i sydost är välhävdad och opåverkad av gödsling. Här finns bl.a. bockrot, jungfrulin, prästkrage, solvända, brudbröd och backsippa.

Hallersrum: Vid hembygdsgården i Djursdala finns ett litet åsparti som hyser en björkhage. Hagen har en mycket tilltalande landskapsbild med fin utsikt över Juttersviken i väster och dalgången i Djursdala i söder. Här finns många hävdgynnade arter som kattfot, solvända, prästkrage, bockrot och en mycket rik förekomst av backsippa. Området kallas också Änglamarken.

Backsippor vid Lindstorps kulle

Foto: Björn Holm

Bevarande av naturvärdena

Jordbruket och betesdriften i Djursdala hotas av nedläggning, liksom i många andra delar av Kalmar läns skogsbygder. Därför är det viktigt att säkerställa områdets framtida skötsel. Djursdalabygden var ett av 13 Natura 2000-områden i norra Kalmar län som ingick i en ansökan om LIFE-medel (*Semi-natural Grasslands in Northern Kalmar County*) men ansökan avslogs i september 2003. Det är ännu oklart hur det planerade bevarandearbetet ska kunna finansieras men bevarandeplanen för natura 2000-området Djursdalabygden ska följas.

Litteratur och referenser

Odlingslandskapet i Kalmar län – bevarandeprogram Vimmerby kommun. Lst i Kalmar län Meddelande 1995:13.

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Inventering av Ängs- och hagmarker, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18.

Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet.

Naturvårdsverket Rapport 4815. 1997

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

Bevarandeplan för Natura 2000-området Djursdalabygden. Länsstyrelsen i Kalmar län 2006.

St 77 **Ungstorp, lönn, naturminne**

Naturvärde: Klass III

Motiv: B, N, K

Naturtyp: Grovt träd

Skydd enligt Miljöbalken: Naturminne

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram:

Ekon. karta: 7G 0a

Areal:

Uppdaterat: 2006-05-24

Kommundel: Djursdala

Beskrivning

Ungstorp är en ensamgård belägen på en höjdplåtå 2 km söder om Djursdala kyrka och med storslagen utsikt mot Södra Vi samhälle. Åkermarkerna norr om gården är helt stenröjda medan området söder ut innehåller en rik flora av äldre agrara former. Vägen mot den gamla bytomten kantas av stenmurar. I den ganska branta sluttningen har bildats åkerterrasser som innehåller odlingsrösen, stenmurar och trögärdesgårdar. I beteshagarna finns röjningsrösen. Den gamla bytomten har genom arkeologiska undersökningar kunnat dateras till medeltid. En grav har daterats till äldre järnålder och upphittade stenyxor indikerar ännu tidigare bosättning i området. Sevedeleden passerar genom området och Djursdalaleden har en startpunkt här.

Flora och fauna

Vid Ungstorp växer en av Sveriges grovaste lönnar. Den har en omkrets på 480 cm (2001) och är skyddad som naturminne sedan 1962.

Bevarande av naturvärdet

Trädet ska som nu stå öppet. Eventuellt uppkommande sly bör tas bort.

Litteratur och referenser

Översiktlig naturvårdsinventering i Vimmerby kommun. Sune Andersson, 1972
Naturminnen i Kalmar län. Inventering 2001. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar
Meddelande 2000:20

St 78 Ungstorp, hagmarker

Naturvärde: Klass II

Motiv: B, N, L, F, K

Naturtyp: Hagmark

Areal: 27 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status: ÄoH Klass II, RBO klass 2

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Uppdaterat: 2006-05-24

Ekon. karta: 7G 0a

Kommundel: Djursdala

Beskrivning

Ungstorp är en ensamgård belägen på en höjdplåtå 2 km söder om Djursdala kyrka och med storslagen utsikt mot Södra Vi samhälle. Åkermarkerna norr om gården är helt stenröjda medan området söder ut innehåller en rik flora av äldre agrara former. Vägen mot den gamla bytomten kantas av stenmurar. I den ganska branta sluttningen har bildats åkerterrasser som innehåller odlingsrösen, stenmurar och trögärdesgårdar. I beteshagarna finns röjningsrösen. Den gamla bytomten har genom arkeologiska undersökningar kunnat dateras till medeltid. En grav har daterats till äldre järnålder och upphittade stenyxor indikerar ännu tidigare bosättning i området. Sevedeleden passerar genom området och Djursdalaleden har en startpunkt här. Vid Ungstorp växer en av Sveriges grovaste lönnar. Den har en omkrets på 480 cm (2001) och är skyddad som naturminne.

Flora och fauna

Vid Ungstorp finns flera artrika hagmarker, bl.a. ett par blandlövhagar. Hagarna är mest öppna men en viss del är halvslutet. I trädsiktet är ask och asp vanligast med inslag av björk och ek. Busksiktet är varierat med bl. a. en, hassel, vildapel och hagtorn. I fältsiktet finns en mängd hävdgynnade arter som slättergubbe, darrgräs, svinrot, gullviva, sommarfibbla och

ormrot. Det mesta är välhävdad och opåverkat eller endast lite påverkat av gödsel. Hagen strax sydväst om gården är dock något mer gödselpåverkad.

I hagarna finns hamlade träd, främst ask men även björk. Även allén upp mot gården består av hamlade askar.

Vid Ängs- och betesmarksinventeringen påträffades huggorm samt sotlav i hagen strax öster om gården.

Bevarande av naturvärdena

Betet måste fortsätta, gödsling bör undvikas.

Litteratur

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Inventering av ängs- och hagmarker i Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18

Odlingslandskapet i Kalmar län Bevarandeplan för Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län Meddelande 1995:13

Ängs- och betesmarksinventering i Kalmar län 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 79 Hage vid Bullebo

Naturvärde: Klass I

Motiv: B, L, K, F

Naturtyp: Ängs- och hagmark

Skydd enligt Miljöbalken: N2000

Status: ÄoH, RNv, RKv, NBO objekt H 8401

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass I

Ekon. karta: 7G 1a

Areal: 13 ha

Uppdaterat: 2006-02-22

Beskrivning

Vid Bullebo finns en artrik, välhävdad hagmark med lång kontinuitet. Den består dels av en öppen hagmark med hedartad vegetation, dels av en björkhage med torrängsflora. Hagen som delvis varit en slåtteräng, har flera slåtter- och betesgynnade arter. Markerna kring Bullebo har brukats under en mycket lång tid. Delar av betesmarken har hävdats som slåtterängar fram till början av 1900-talet. I betesmarkerna finns trögärdesgårdar, odlingsrösen, domarring och stenmurar. Sevedeleden passerar genom markerna.

Området ingår i den nationella bevarandeplanen för odlingslandskapet som en av tre helhetsmiljöer från Vimmerby kommun (övriga är Viggesbo samt Örsåsa)

Bullebo. Midsommarkullen sedd från Björkesnäs

Foto: Björn Holm

Flora och fauna

I den öppna hagmarken dominerar vegetationstypen rödvenhed med inslag av staggshed och blåbär-lingonhed. Björkhagen domineras av fårsvingeltorräng men här finns även blåbär-lingonhed. Trädskiktet domineras av björk med inslag av ek, oxel, ask och någon gran. En dominerar buskskiktet med enstaka nypon och rönn. Hävdgynnade arter är vårbrodd, darrgräs, stagg, ljung, knägräs, brudbröd, solvända, gökärt, prästkrage, bockrot, jungfrulin, ängsviol, liten blåklocka, blåsuga, kattfot, stor blåklocka, rödklint, jungfru Marie nycklar, ögontröst, slätterfibbla, rödkämpar, ängsskallra, svinrot och spindelört.

Naturvärdesbedömning

Varierat kulturlandskap i ett mycket naturskönt område. Betesmarkerna kring Bullebo har hävdats under mycket lång tid och är mycket artrika. I betesmarkerna finns kulturhistoriska spår i form av trögärdesgårdar, odlingsrösen, domarring och stenmurar.

Bevarande av naturvärdena

Beteshävderna måste fortsätta.

Rekommendationer

Området bör tillsammans med de övriga Natura 2000-områden i Djursdala-trakten ges skydd enligt Miljöbalken och utses till naturreservat.

Litteratur och referenser

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Inventering av Ängs- och hagmarker, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18.

Odlingslandskapet i Kalmar län – Bevarandeprogram. Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar. Meddelande 1995:13.

Sveriges finaste odlingslandskap. Nationell bevarandeplan för odlingslandskapet.

Naturvårdsverket Rapport 4815. 1997

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

St 80

Juttern

Naturvärde: Klass II

Motiv: L, Z, F, N, BM, K

Naturtyp: Sjö

Areal: 750 ha (527 i Kalmar län)

Skydd enligt Miljöbalken: SSO, LBSO

Status: Södra änden av Juttern ligger inom område som är av Riksintresse för naturvården, Djursdalaområdet, (NRO08008). Samma område har skydd för landskapsbilden. Hela sjön inom Vimmerby kommun tillhör också ett område av riksintresse för kulturminnesvården, K 82 Djursdala.

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass II

Uppdaterat: 2006-03-16

Ekon. karta: 7F 2j, 7G 1a, 7G 2a

Sjöns koordinater enligt SMHI: 64 14 00 – 14 99 66

Avrinningsområde: 67000 Stångån

Maxdjup: 46 m

Medeldjup:

Höjd över havet: 103 m

Beskrivning

Sjön Juttern är belägen ca 10 km norr om Vimmerby tätort. Det är en långsmal, ganska djup sjö som sträcker sig ytterligare 10 km mot norr och in i Östergötlands län. Juttern är en sprickdalssjö med ett maxdjup på ca 45 m och mesotrof.

I början av 1890-talet sänktes Juttern tillsammans med sjön Erlången med 1,2 meter. Vid Erlångens utlopp vid Lögefäll byggdes i samband med sänkningen en regleringsdamm för att kunna reglera vattentillförseln till Kinda kanal. 1940 byggdes Blomsfors kraftstation som är belägen en bit nedströms och då togs luckorna vid Lögefällsdammen bort.

Sevedeleden passerar sjön på östra sidan.

Fisket upplåts till allmänheten genom försäljning av fiskekort.

Flora och fauna

Glacialrelikta kräftdjur har påträffats i sjön: vitmärla (*Pontoporeia affinis*) och pungräka (*Mysis relicta*).

Juttern är en viktig sportfiskesjö med fiskevattnet upplåtet för kortfiske. I sjön har vid nätprovfiske fångats minst fjorton fiskarter: abborre, mört, braxen, gers, sarv, sutare, siklöja, nors, vimma, gös, lake, stensimpa, id och benlöja. Dessutom är det känt att gädda finns i sjön. Kanadaröding planterades in 1975 men utvecklades inte. Siklöjebeståndet är ovanligt storvuxet. Gösfisket är bland Sveriges bästa med riktigt stora gösar.

En misslyckad utplantering av kanadaröding har gjorts.

Kräftpest drabbade Juttern 1935. Signalkräfter planterades in 1977-1980.

Utter förekommer regelbundet, år 2004 kunde förnygring konstateras.

Kemisk/fysikalisk status

De vattenprovtagningar som görs regelbundet visar att Juttern har en god buffringsförmåga mot försurning. Sjön är något näringsrik, mest i dess norra del.

Vid Vattenvårdsförbundets provtagningar av kvicksilver i gädda hade Jutterns gäddor halter som är klart under det värde på 0,5 mg/kg fiskmuskel där man kan äta fisk utan inskränkning.

Halten var båda gångerna 0,21 mg Hg/kg. Det behövs dock fler undersökningar för att få en bättre bild av tendensen.

Bevarande av naturvärdena

Utsläpp av försurande ämnen, närsalter och miljögifter kan påverka sjöns ekologiska värden negativt.

Litteratur och referenser

Inventering av glacialrelikta kräftdjur i Kalmar län 1986, Björn Kinsten. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1990:3

Databas, Smålands Flora.

Natur i Östra Småland, Länsstyrelsens i Kalmar naturvårdsprogram 1997.

Naturvärdesbedömning av 20 värdefulla sjöar i Kalmar län.

Lst i Kalmar län informerar 1991:6

Restaurering av sjön Krön, Tage Karlsson, Karin Östman 1978. Examensarbete i vattenbyggnad och kulturteknik Nr 223. Tekniska högskolan i Stockholm.

Provfisken i sjöar 1930-1993. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1994:11.

Rapport om kvicksilver i Kalmar läns sjöar och kustvatten. Kalmar läns Luftvårdsförbund 1997.

St 81 Flakadrumlinen

Naturvärde: Klass III

Motiv: G, L, B

Naturtyp: Drumlin, geologisk bildning

Areal: 150 ha

Skydd enligt Miljöbalken:

Status:

Länsstyrelsens naturvårdsprogram: Klass III

Uppdaterat: 2006-01-10

Ekon. karta: 7F 2j

Socken: Södra Vi

Beskrivning

Flaka är en ganska stor by som år 1801 bestod av nio gårdar och idag är uppdelad i Södra och Norra Flaka. Byarna är belägna på en höjd ca 10 km norr om Södra Vi tätort mellan sjön Jutters norra del och Stångån. Höjden är en s.k. drumlin, en geologisk bildning som har formen av en valrygg. Drumlinen är ca 3 km lång och höjer sig knappt 50 meter över omgivningarna. Uppe på drumlinen är marken uppodlad medan lägre delen av sluttningarna och omgivningarna utgörs av barrskog.

Flora och fauna

Vid Södra Flaka finns två hagmarksområden med gödslingspåverkan i vissa partier.

Hävdgynnade arter som påträffats är: blåsuga, kattfot, vårbrodd, darrgräs, gökärt, bockrot, jungfrulin och gullviva.

Förutsättningar för bevarande och/eller utveckling av värde

Landskapsbilden bör hållas öppen. Beteshävderna bör fortsätta medan ytterligare gödsling bör undvikas.

Litteratur och referenser

Inventering av ängs- och hagmarker, Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar 1989:18.

Geologiska sevärdheter i östra Småland. Thomas Quick. Examensarbete 1995:M17, MoN-linjen, Högskolan i Kalmar.

Odlingslandskapet i Kalmar län, bevarandeprogram för Vimmerby kommun. Länsstyrelsen i Kalmar län informerar, Meddelande 1995:13.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, Jordbruksverket Rapport 2005:1.

Ängs- och betesmarksinventeringen 2002-2004, utdrag ur databasen Tuvan.

Vimmerby kommun

Stadshuset

598 81 VIMMERBY

0492-76 90 00, vxl

0492-76 90 98, fax

www.vimmerby.se